A°. 1839. N°. 42.

VRIJDAG, DEN 24sten MEI.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 17 *Mei* 1839.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim*, hebben gewend, met verzoek om *Brieven van Manumissie* te verleenen, aan de na te meldene Slaven, als:

1o. Fungerende CURATORS, als beheerende den Boedel MARC WARNERY, voor de Slaven *Henriette*, *Paulina* en *Emma;* aankomende gemelden Boedel.

2o. G. C. GRAANSMA, als Straatvoogd over- en voor den Slaaf *Willem*, vroeger toebehoord hebbende aan de Plantaadje *Nieuwe Mocha.*

3o. F. J. RIJNVIS, als Straatvoogd over- en voor de Slavin *Sophietje*, vroeger toebehoord hebbende aan JACOBA CICILIA MENTUA.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal *a. i.* goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al degenen welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris.
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

POST-KANTOOR.

De per Z. M. Brik *PEGAZUS*, gecommandeerd door den Kapt. Luit. ter Zee MEURER, naar de Eilanden *St. Eustatius*, *St Martin* en *Curaçao* te verzenden Brievenpaketten, zullen op Maandag den 27sten aanstaande, des middags ten *twaalf* uren worden gesloten.

Paramaribo, den 23 *Mei* 1839.

De Post-Beambte,
A. P. TIRION.

Burgerlijke Stand.

PARAMARIBO, *den* 23 *Mei* 1839.

Heden zijn in *Ondertrouw* opgenomen: ABRAHAM VAN MEERTEN en SUSANNA ELISABETH LEMMERS; beide alhier woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Nieuwstijdingen.

UITTREKSELS uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met den 6 April 1839.

Hollandsche Berigten.

's GRAVENHAGE, 7 April.

Gisteren middag is er ten hove een groot en luisterrijk diner gehouden, hetwelk door al de leden van het koninklijke gezin is bijgewoond, en waarop Z. Keiz. H. de Grootvorst troonopvolger, de adjudant des Keizers van Rusland, graaf Orloff, en een aantal hooge en aanzienlijke personen, ook die welke tot het gevolg des Grootvorsten behooren, genoodigd zijn geweest.

Morgen is er gala-diner ten Hove, bij gelegenheid der verjaring van H. K. H. prinses Sophia; Dingsdag gala-bal bij Z. K. H. den prins van Oranje, Woensdag gala-comedie in den Koninklijken Franschen Schouwburg. Te dier gelegenheid zullen de prijzen der plaatsen in den Schouwburg eenige verhooging ondergaan.

Bij besluit van Z. M. is nader bepaald, dat ook de betrekking van Secretaris eener kamer van koophandel en fabrijken en van secretaris eener commissie van landbouw, niet vereenigbaar is met het lidmaatschap der regterlijke magt.

Den 4den dezer is in het Bestedelingshuis der R. Kath. armen, in de Doubletstraat alhier, overleden, Anna Maria Eslinger, Wed. van Johannes Meijer, in den merkwaardigen hoogen ouderdom van *Honderd en acht jaren*.

— NIJMEGEN, 5 April. Wij vernemen dat de Heer Simons, commissaris van policie te Cleve, kort na den oploop aldaar is teruggekeerd. Opmerkelijk is het, dat deze Heer Simons, autheur van het dramatische werkje, Luther, zoo als algemeen verzekert wordt: van de R. C. Godsdienst is.

Fransche Berigten.

PARIJS, 6 April.

De huidige zitting van de kamer der pairs was vrij onstuimig. Al dadelijk na de opening der zitting, en bij gelegenheid van het uitbrengen der verslagen over de toelating der nieuw benoemde pairs, vatte de graaf de Montalembert het woord op en voegde aan het afgetredene ministerie eenige bitse aanmerkingen wegens deze benoeming van nieuwe pairs toe; dit waren, zeide hij, deszelfs *cadeaux d'adieu.* De graaf Molé antwoordde op zijne beurt door te beweren dat, door die benoeming, het ministerie binnen de grenzen van deszelfs onbetwistbaar prerogatief was gebleven. Daarop mengden zich ook van den eenen kant de Heer Girod de l'Ain en van den anderen kant de HH. Pelet de la Lozère, Villemain, de Dreux Brézé en de Pontecoulant in het geschil en hetzelve werd vrij hevig, toen de kamer, door de toelating der nieuwe pairs, aan de discussie een einde maakte.

Daarna zoude de kamer overgaan tot het hooren der interpellatien van den heer Pelet de la Lozère, doch de maarschalk Soult vroeg vooraf nog eenige oogenblikken het woord.

Hij gaf aan de kamer in bedenking of het aan eenen pair wel vrij stond eenen anderen pair te interpelleren nopens iets dat buiten de kamer had plaats gehad, en dat, al begreep zulks de kamer, of het dan niet ongepast zoude zijn, in bijzonderheden te treden, die van eenen aard zijn om onderhandelingen, die nog voortduren, te doen mislukken. De maarschalk verzekerde dat hij eenen bijzonderen aandrang gevoelde om te spreken, al ware het slechts om de geuite lasteringen tegen te gaan, doch dat overwegingen van hoog aanbelang hem zulks beletteden; hij kon alleen zeggen dat hij geenszins afgezien had van moeijelijke taak, waarmede des Konings vertrouwen hem belast had, en dat door hem nog vele hinderpalen uit den weg moeten geruimd worden.

Deze ophelderingen schenen vrij algemeen te voldoen en de kamer gaf hare tevredenheid daarmede te erkennen, Alleen de HH. Pelet de la Lozère en de markies de Dreux Brezé hadden liever eene meer duidelijke verklaring gewenscht; overigens tastten deze beide redenaars ook nog den tegenwoordigen toestand niet alleen als ongewoon, maar als ongrondwettig aan. Tegen deze laatste aantijging verhief zich de minister van buitenlandsche zaken met bijzonder kracht. De tegenwoordig toestand, zeide hij, was niet ongrondwettig, want hij was het gevolg der noodzakelijkheid om de kamers niet op nieuw te prorogeren. Hij en zijne ambtgenooten namen de verantwoording hunner functien geheel op zich; zij waren geen ministerie *ad interim*, gelijk men beweerd had, en de Koning kon op hen rekenen voor elken grondwettigen maatregel dien Z. M. mogt willen nemen.

Na nog eenige aanmerkingen van den Hertog de Cadore is de kamer tot nadere oproeping aiteen gegaan.

— De kamer der gedeputeerden heeft het onderzoek der volmagten voortgezet. Tot nog toe zijn al de leden toegelaten. Bij het vertrek van den post was er een vrij hevig geschil nopens de toelating van den Heer Vatout outstaan.

— De koninklijke receptie van den 3den was schitterend en talrijk. Eene menigte van gedeputeerden groepeerden zich om Z. M. De meesten getuigden, door hunne houding en door hunne woorden, van hunne verknochtheid aan het koningschap. Op het gelaat des konings waren geene zorgen te lezen. Onder de aanwezige gedeputeerden heeft men bijna al de herkozene 221 opgemerkt. De doctrinairen waren er in groote getale. Alleen de Heer Guizot was er niet. De Heer Thiers, zijne staatkundige vrienden en de linkerzijde waren afwezig.

De kamers werden naar gewoonte geopend. Na de officiele mededeeling in de kamer der gedeputeerden is deze overgegaan tot de organisatie der bureaux. Deze voorbereidende werkzaamheden kunnen nog eenige dagen duren. Men ziet met ongeduld hare eerste werkzaamheden te gemoet, omdat men daaruit eenige gevolgtrekking nopens de toekomst der zitting hoopt te kunnen maken.

De afgetredene ministers zijn ter receptie van den Koning niet verschenen. Daarentegen vond men er de HH. de Broglie en Soult. Het gevoelen is dat deze laatste met de defi-

pitieve daarstelling des kabinets belast blijft. Men gelooft dat de maarschalk voornamelijk onder de doctrinairen zijne ambtgenooten zal werven. Hij heeft gisteren op het paleis een langdurig gesprek met den Heer Duchatel gehad.

Parijs is rustig. Al de toegangen tot de kamer der gedeputeerden zijn door eene menigte van nieuwsgierigen bezet. Eenige kreten welke door de menigte aangegeven worden lokken de ontwikkeling eener vrij ontzagwekkende magt bij het paleis der wetgevende vergaderingen uit. Niets doet echter eene ernstige storenis der openbare orde vreezen.

Het *Journal des Débats* bevat een uitvoering artikel ten betooge dat de kwestie van het presidentschap der kamer in eens beslissen moet hoedanig het ministerie zijn zal. Wordt de Heer Odilon-Barrot president, dan mag niemand, die tegen deze benoeming of zelfs onverschillig daaromtrent is geweest, aan het bestuur komen. Wordt de Heer Odilon-Barrot president, zegt het *J. d. D.*, dan is geen ander ministerie mogelijk dan dat van Thiers.

Duitsche Berigten.

Kleef, 4 April.

De in Hollandsche nieuwsbladen, wegens de hier ter stede voorgevallen wanordelijkheden, medegedeelde berigten zijn in vele opzigten overdreven geweest.

Heden is een bataljon van het 15de regement infanterie (Prins Frederik der Nederlanden) hier binnengerukt, waarvan twee kompagnien in de stad zelve, de overige te Calcar en omtrek zijn ingekwartierd. Ook een gedeelte van het 11de regement huzaren ligt ten platten lande in de nabijheid der stad gecantonneerd. Men zegt, en ook de officieren zijn van dat gevoelen, dat deze troepen minder ten gevolge van de jongste onbeduidende ongeregeldheden hier zijn binnen gemarcheerd, dan wel omdat zij bestemd zijn, gemeenschappelijk met de te Creveld, Geldend, Meurs, Rheinberg en tusschen liggende plaatsen in grooten getale aanwezige troepen, de provincie Limburg, en met name de stad Venloo, te bezetten.

— Te Weenen heeft in de vorige week, Donderdag voor Paschen, weder de gewone jaarlijksche voetwassing aan het keizerlijk hof plaats gehad, welke door den Keizer en Keizerin in persoon verrigt werden. De gezamenlijke jaren der twaalf tot de voetwassing toegelatene grijsaards bedroeg 1061 jaren, dat der twaalf vrouwen 1037; de oudste der mannen telde 105 jaren. Na de plegtigheid werden deze lieden naar gewoonte onthaald en met een beurs met geld beschonken.

— De *Augsburgsche Zeitung* geeft in zijn nommer van den 2den dezer, een berigt uit Weenen van den 28sten Maart, het volgende behelzende: Door buitengewone gelegenheid heeft men hier uit Konstantinopel de tijding ontvangen, dat de Sultan (welke men een oogenblik geloofde dat weder tot vrede overhelde) doof gebleven was voor alle vertogen van de zijde der vreemde vertegenwoordigers en vast besloten, om het Egyptisch leger onverwijld te doen aanvallen, zoo zelfs dat op dit oogenblik de vijandelijkheden tusschen de Porte en *Mehemed*-ali reeds een aanvang kunnen genomen hebben."

De redactie der *Augsburgsche Zeitung* voegt bij dit berigt de aanmerking, dat zij, in weerwil dat hetzelve in strijd is met hetgeen zij den vorigen dag vermelde, zich verpligt geacht heeft, hetzelve zoodanig als zij het uit eene goede bron ontvangen had, te geven; te meer daar reeds sedert een half jaar de brieven uit Konstantinopel en Alexandrie op zulk eene gebeurtenis voorbereidden.

— Het voorval (zegt in een Duitsch dagblad een correspondent uit ROME), waaraan geheel Rome deel neemt, de dood van het meisje, die niet slechts aan de geheele *vrouwelijke* bevolking tranen ontlokt heeft, is dorwijse tragisch, dat ik u deze zaak omstandig verhalen wil:

Een zoon uit het geslacht van Doria Pamfili dong naar de hand der jeugdige en schoone gravin van Savorelli en bekwam de bewilliging harer ouderen. Na de verloving begaf zich de bruid, op het verlangen van haren bruidegom, in een klooster om den tijd tot hare echtverbindtenis, naar de hier bestaande gewoonte, in gestrenge afzonderingen door te brengen. Intusschen zoude de prins eene reis doen, en vervolgens na zijnen terugkeer het huwelijk voltrokken worden. De bruidegom ging op reis, en schreef regelmatig brieven aan zijne verloofde, die door de gravin niet minder vlijtig beantwoord werden. Het bevallige, trouwbeminnende wezen leefde vol van de schoonste verwachtingen, en zag den dag der aankomst van haren geliefde met het innigste verlangen te gemoet. Niets was in staat haar vertrouwen te doen wankelen, ofschoon men thans verhaalt, dat het jonge meisje dikwerf een ongunstig voorgevoel had gehad, en ook vroeger door de volgende waarzegging was verschrikt geworden. Het bruidspaar bezocht op zekeren dag een tamelijk talrijk gezelschap. Hier viel der gravin een waarzeggersboek in handen, waarmede men zich verlustigen wilde. Uit hetzelve kon men, door zekere cabalistische berekening zijn noodlot vernemen. Het meisje deed aan het boek de vraag: of haar beminde haar zoude getrouw blijven? Daarop bekwam zij, naar de berekening der cijfers het volgende antwoord, hetwelk men nog heden in een boek gedrukt kan vinden, en die door ooggetuigen bewaarheid wordt: »*il tuo amante cambiando cielo cambiera, cuore e tu morirai desperata nel chiostro*" (uw geliefde zal in eene andere hemelstreek zijne neiging veranderen, en gij zult wanhopig in een klooster sterven). De bruid verschrikte, nadat zij dit gelezen had, en reikte doodsbleek, met de uitdrukking van den angst, den Prins het boek toe. De jonge vorst berispte de gravin wegens hare vrees en zeide: »het is zeer dwaas, uit zulke boeken, raad in te nemen." *Maar de waarzegging werd letterlijk vervuld.* Prins Doria leerde in Genua eene andere dame kennen, welker rijkdom zijne hebzucht aanvuurde. Niettegenstaande hij met deze vrouw terstond eene teedere betrekking aanknoopte, bedroog hij zijne bruid voortdurend door huichelachtige brieven. Eindelijk kwam hij naar Parma en de gravin geloofde hem weldra in Rome te zullen omhelzen, toen hij schreef, dat »zijn oom niet in de verbindtenis bewilligde, en hij daarom de gravin Savorelli verzocht, hem van zijne gelofte te ontslaan." Alleen verachtelijke geldzucht was de drijfveer tot deze schandelijke trouwbreuk. Toen de verlatene bruid haar noodlot vernam barstte in haar gemoed eene vreesselijke vertwijfeling uit. Van dat uur af aan, nam het meisje geen voedsel meer tot zich. In weinige dagen naderde haar de toestand des doods, en allengs ging de vlam haars levens uit. De troostelooze vader der stervende wendde zich, toen zijne dochter reeds de laatste sacramenten ontvangen had, tot den gierigen oom des bruidegoms en smeekte hem, zijne weigering althans *in schijn* te herroepen, om het leven der gravin te redden, of om het meisje althans met een vergenoegd bewustzijn van de wereld te laten scheiden. De harde, onbuigzame oom gaf aan deze bede geen gehoor en bestond op zijne onverzettelijkheid. Te midden van den jubel der Octoberfeesten was in de kerk *Sante Apostoli* een lijk ten toon gesteld, naar hetwelk zich snikkende en weenende duizende menschen henendrongen; een lijk, welks naam men met vertedering noemde, terwijl men met afgrijzen van de Doria's sprak, en een lid dier familie zoude omgebragt hebben, indien hij het gewaagd hadde, zich te vertoonen: het was het lijk der schoone gravin Savorelli, ook in den dood nog een bekoorlijk ligchaam, het hulsel eens engels, die te sluimeren scheen. Hoe vele dergelijke treurspelen worden hier en elders in minder aanzienlijke familien opgevoerd? En wie zoude wel het bewustzijn van aan zulken sluipmoord schuldig te zijn, in zich willen omdragen!

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 20sten dezer, het Schip *Maria Frederica*, Kapt. K. B. de Weerd, van Amsterdam; hebbende 38 dagen reis; Passagiers: de Heeren G. H. Volkerts en G. Vogelpoot.

UITGEKLAARD.

Den 17den dezer, het Schip *de Eensgezindheid*, Kapt. C. Meijer, naar Amsterdam; lading 304 vaten Suiker, 262 balen schoone- en 11 dito vuile Katoen en 30 balen Cacao. — Passagier: de Minderjarige L. J. Jongeneel.

Ter Drukkerij van FUCHS & CAMPS.